

In memoriam Dr. Kalabay László (1928–2015)

**„Lángolni jöttem én közetek,
Ti fázós lelkű emberek.
S míg öntüzem lassan eléget,
Elérem az örök telet!”
(Juhász Gyula)**

Dr. Kalabay László tanár volt. Világított. Égett, mint egy fáklya a sötétben. Mi, pályatársai az ő fényénél tanultuk meg hivatásunk, szakmánk részleteit. Tanár volt mikor fiatal orvosként a Műtéttani Intézetben vállalt állást. Tanár volt akkor is, amikor a sebészet felé fordulva folytatta egyetemi pályafutását. Tanár volt, de ugyanakkor állandóan tanult. Igyekezett munkáját egyre jobban végezni.

1957-ben sebészetből, 1960-ban traumatológiából szerzett szakorvosi képesítést, majd a Baross utcai Sebészeti Klinika baleseti osztályát vezette 1977-ig. 1972-ben védte meg kandidátusi disszertációját. Forradalmi időkben volt fiatalon a pályán. Két nagy, alapvető változás történt a betegek ellátásában: az operatív töréskezelés és az artroszkópia. *Kalabay* tanár úr mindkét területen úttörőként dolgozott, különösen az artroszkópia elterjedésében vannak elévülhetetlen érdemei. A mai vezető ortopéd és traumatológus generáció tőle tanulta az artroszkópiát. Önzetlen volt. Aki érdeklődött, tőle megtanulhatta ezt a ma már nélkülözhetetlen sebészeti módszert. Jellemző szerénységére, hogy amikor hivatalosan kérdezték 1979-es Bochumi tanulmányi útja milyen eredményt hozott, egy mondatban válaszolt: az artroszkópia magyarországi meghonosítása volt ennek az útnak a haszna.

Napi gyakorlati munkája mellett a tudományos munka is részese volt életének, amit számos közlemény dokumentál. Nagy szerepet játszott a hazai modern biztosítási orvostan kialakításában. Évtizedeken át dolgozott az Állami Biztosítóban, vezette annak főorvosi hivatalát. Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el.

Klinikánkon 1982-től működött. Itt dolgozta ki az artroszkópia hazai módszerét. Szervezte a tanfolyamokat, fogadta és tanította az érdeklődő kollégákat. Hamar meghatározó részévé vált klinikánknak. Megfontolt szavaira mindig figyelniünk kellett.

A társasági életben csendes humorával sok derűs órát szerzett asztaltársainak. Nyugdíjba vonulása után is figyelemmel kísérte szakmai gyermekének, az artroszkópiának a fejlődését. Az artroszkópos szakma apjaként tekintett rá, mikor megalakult az Magyar Artroszkópos Társaság, őt választotta Örökös tiszteletbeli Elnökévé. Az élet nagy rendező – *Kalabay* tanár úr búcsúztatásakor éppen zajlik a Magyar Artroszkópos Társaság ezévi kongresszusa.

Tanár volt. Tanítványai ma már hozzá hasonló tanárok, akik viszik tovább az ő szellemiségét. Teljes életet élt. Megkerülhetetlen, feledhetetlen része klinikánk csaknem 65 éves történelmének. Az élet, bármily hosszú is véges. Akár néhány hét akár sok hosszú évtized is jut osztályrészünkül, elmúlik.

Talán az örök munkás szavaival búcsúzna tőlünk:

**„A hét letelt, a szombatest itt
Kinyugszom végre fáradalmait”**

Laci bátyánk, Tanár úr! Nyugodj békében!

